

Istungidokument

A9-0225/2021

1.7.2021

RAPORT

Vahemere kalavarude taastamise kohta: hinnang ja järgmised sammud
(2019/2178(INI))

Kalanduskomisjon

Raportöör: Raffaele Stancanelli

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI.....	15
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS.....	18
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS.....	19

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Vahemere kalavarude taastamise kohta: hinnang ja järgmised sammud (2019/2178(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 11. detsembri 2019. aasta teatist Euroopa roheline kokkuleppe kohta (COM(2019)0640) ja Euroopa Parlamendi 15. jaanuari 2020. aasta resolutsiooni Euroopa roheline kokkuleppe kohta¹,
- võttes arvesse komisjoni 20. mai 2020. aasta teatist „Strateegia „Talust taldrikule“ õiglase, tervisliku ja keskkonnahoidliku toidusüsteemi edendamiseks“ (COM(2020)0381),
- võttes arvesse ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegiat aastani 2020, mis on esitatud komisjoni 20. mai 2020. aasta teatises „ELi elurikkuse strateegia aastani 2030. Toome looduse oma ellu tagasi“ (COM(2020)0380), ning eriti selle punkti 2.2.6 mereökosüsteemide hea keskkonnaseisundi taastamise kohta, muu hulgas finantsstiimulite pakkumisega selliste rahastamisvahendite kaudu, mis on tulevikus ette nähtud kalandus- ja merenduspoliitika merekaitsealade (sh Natura 2000 alad ning rahvusvaheliste või piirkondlike lepingutega loodud kaitsealad) rahastamiseks,
- võttes arvesse komisjoni 16. juuni 2020. aasta teatist „Säästvam kalapüük ELis: ülevaade olukorrast ja suunad 2021. aastaks“ (COM(2020)0248),
- võttes arvesse komisjoni 17. septembri 2020. aasta teatist „2021. aasta kestliku majanduskasvu strateegia“ (COM(2020)0575),
- võttes arvesse nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv)³,
- võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks⁴,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta⁵,

¹ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0005.

² ELT L 409, 30.12.2006, lk 11.

³ ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

⁴ ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

⁵ ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrust (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta⁶ ning ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 508/2014 (COM(2018)0390),
- võttes arvesse nõukogu 19. detsembri 2016. aasta direktiivi (EL) 2017/159, millega rakendatakse Euroopa Liidu põllumajandusühistute üldise liidu (Cogeca), Euroopa Transporditöötajate Föderatsiooni (ETF) ja Euroopa Liidu kalandusettevõtete riiklike organisatsioonide ühenduse (Europêche) vahel 21. mail 2012 sõlmitud kokkulepe, mis käsitleb Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 2007. aasta kalandustöö konventsiooni rakendamist⁷,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2017. aasta määrust (EL) 2017/1004 kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva liidu raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta⁸,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2017. aasta määrust (EL) nr 2017/2107, millega kehtestatakse Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) konventsiooni alal kohaldatavad majandamis-, kaitse- ja kontrollimeetmed⁹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrust (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügi mitmeaastane kava¹⁰,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2019/982, millega muudetakse määrust (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas¹¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2020. aasta määrust (EL) 2020/560, millega muudetakse määrusi (EL) nr 508/2014 ja (EL) nr 1379/2013 seoses erimeetmetega, et leevendada COVID-19 puhangu mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile¹²,
- võttes arvesse komisjoni 25. juuni 2020. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule merestrategie raamdirektiivi (direktiiv 2008/56/EÜ) rakendamise kohta (COM(2020)0259),
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja 26. novembri 2020. aasta eriaruannet nr 26/2020 „Merekeskkond: ELi kaitse on laialdane, kuid mitte põhjalik“,

⁶ ELT L 149, 20.5.2014, lk 1.

⁷ ELT L 25, 31.1.2017, lk 12.

⁸ ELT L 157, 20.6.2017, lk 1.

⁹ ELT L 315, 30.11.2017, lk 1.

¹⁰ ELT L 172, 26.6.2019, lk 1.

¹¹ ELT L 164, 20.6.2019, lk 1.

¹² ELT L 130, 24.4.2020, lk 11.

- võttes arvesse 9. veebruari 2021. aasta ühisteatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Uuendatud partnerlus lõunanaabrusega – Vahemere uus tegevuskava“ (JOIN(2021)0002),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 38 ja 39,
- võttes arvesse ELi Euroopa naabruspoliitikat,
- võttes arvesse ÜRO mereõiguse konventsiooni (UNCLOS),
- võttes arvesse Vahemere üldise kalanduskomisjoni keskpika perioodi strateegiat (2017–2020), mille eesmärk on saavutada kestlik kalapüük Vahemerel ja Mustal merel,
- võttes arvesse Vahemere üldise kalanduskomisjoni 2018. aasta aruannet Vahemere ja Musta mere kalanduse olukorra kohta,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 25. septembril 2015. aastal vastu võetud kestliku arengu eesmärki 14 „Kaitsta ja kasutada säästvalt ookeane, meresid ja mere elusressursse, et saavutada säästev areng“,
- võttes arvesse komisjoni kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) 2020. aasta aruannet ühise kalanduspoliitika tulemuslikkuse seire kohta (STECF-Adhoc-20-01),
- võttes arvesse komisjoni 2016. aasta mai tagasivaatelist hindamisuuringut Vahemere määruse kohta,
- võttes arvesse Euroopa Keskkonnaameti aruannet nr 17/2019 „*Marine messages II – Navigating the course towards clean, healthy and productive seas through implementation of an ecosystem-based approach*“ (Merealased sõnumid II – Puhaste, tervete ja tootlike merede suunas liikumine ökosüsteemipõhise käsitluse rakendamise kaudu),
- võttes arvesse Vahemere merekeskkonna ja rannikuala kaitse konventsiooni (Barcelona konventsioon) ja seonduvaid ELi protokolle ja otsuseid,
- võttes arvesse 30. märtsil 2017. aastal Maltal Vallettas vastu võetud Vahemere-äärsete riikide ministrite deklaratsiooni MedFish4Ever,
- võttes arvesse 7. juuni 2018. aasta Sofia ministrite deklaratsiooni,
- võttes arvesse 26. septembri 2016. aasta ministrite deklaratsiooni Vahemere ja Musta mere väikesemahulise ja säästva kalanduse piirkondliku tegevuskava kohta,
- võttes arvesse valitsustevahelise bioloogilist mitmekesisust ja ökosüsteemi teenuseid käsitleva teaduslik-poliitilise foorumi bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste 2019. aasta ülemaailmse hindamise aruannet,
- võttes arvesse valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) 2019. aasta eriaruannet ookeani ja krüosfääri kohta muutuvast kliimast,

- võttes arvesse ÜRO mereõiguse konventsiooni II osa 2. jagu pealkirjaga „Territoriaalmere piirid“,
 - võttes arvesse Vahemere piirkonna kliima- ja keskkonnamuutuste ekspertide sõltumatu võrgustiku esimest Vahemere piirkonna hindamisaruannet (MAR1),
 - võttes arvesse ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) ja Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) aruannet „*The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries 2020*“ (Vahemere ja Musta mere kalavarude seisund 2020. aastal),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi kalanduskomisjoni raportit merevee temperatuuri tõusu mõju kohta kalavarudele ja kalandusele (2019/2163(INI)),
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile esitatud kalanduskomisjoni arvamust strateegia „Talust taldrikule“ kohta õiglase, tervisliku ja keskkonnahoidliku toidusüsteemi edendamiseks (2020/2260(INI)) PECH_AD(2021)662054,
 - võttes arvesse oma 17. aprilli 2020. aasta seadusandlikku resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) nr 1379/2013 ja määrust (EL) nr 508/2014 seoses erimeetmetega, et leevendada COVID-19 puhangu mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile (COM(2020)0142 – C9-0093/2020 – 2020/0059(COD))¹³,
 - võttes arvesse oma 21. jaanuari 2021. aasta resolutsiooni „Kalarohke meri? Meetmed kalavarude taastamiseks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest kõrgemale, sealhulgas kalavarude taastamise piirkonnad ja merekaitsealad“¹⁴,
 - võttes arvesse COVID-19 pandeemia praegust ja pikaajalist negatiivset sotsiaal-majanduslikku mõju sektorile, sealhulgas jaemüüjatele ja väikesemahulisele värskete toiduainete kaubandusele,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 54,
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A9-0225/2021),
- A. arvestades, et Vahemeri on üks maailma suurima elurikkusega piirkondi ning lisaks sõltuvad sealsed rannikukogukonnad suuresti kalapüügist ja eelkõige väikesemahulisest kalapüügist; arvestades, et Vahemere praegune murettekitav keskkonnaseisund, mis on osaliselt tingitud ülepüügist, ohustab tõsiselt mitte ainult elurikkust, vaid ka sellise sektori püsijäämist, mille kasumlikkuse kadumisel võivad olla äärmiselt negatiivsed sotsiaal-majanduslikud tagajärjed kalurikogukondadele, tööstusele ja nendega seotud sektoritele;
- B. arvestades, et kalavarude paljunemise võime ei ole lõputu ning nõudlus kala järele ja selle tarbimine kasvab pidevalt;
- C. arvestades, et olukord Vahemeres – eriti selle lääneosas, kus rakendatakse uusi

¹³ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0052.

¹⁴ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2021)0017.

meetmeid, mida on küll veel vara täielikult hinnata, kuna vaja on rohkem algatusi – ja Mustas meres on jäänud üldiselt muutumatuks alates andmete kogumise algusest 2003. aastal, kuigi nende biomass võib olla alates 2012. aastast veidi suurenenud;

- D. arvestades, et Vahemere üldise kalanduskomisjoni Vahemere ja Musta mere kalavarude olukorda käsitleva 2020. aasta aruande kohaselt oli ülepüütud kalavarude osakaal Vahemeres 2014. aastal 88 % ja 2018. aastal 75 %, mis näitab selgelt, et palju tööd on veel teha, kuid samuti tulemuste järk-järgulist paranemist tänu kogu piirkonna kalurite pühendumisele; arvestades, et paljude kalavarude olukord on endiselt kriitiline, sest STECFi andmetel ületab enam kui 80 % teaduslikult hinnatud kalavarude püük maksimaalse jätkusuutliku saagikuse taseme;
- E. arvestades, et 2019. aastal võeti vastu määrus, millega kehtestati Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide majandamise mitmeaastane kava, ning nüüd tuleb oodata ja näha, milline on selles vastu võetud meetmete mõju;
- F. arvestades kalapüügi piirangute olulist sotsiaal-majanduslikku mõju, mis kahjustab tuhandete ettevõtete kasumlikkust niivõrd, et ohustab nende püsijäämist, ning see võib mõjuda hävitavalt rannikualade tööhõivele ja sotsiaalsele ühtekuuluvusele;
- G. arvestades, et kalavarude ammendumine ja mere elurikkuse kadu ohustavad rannikukogukondade toiduga kindlustatust, töökohti ja sissetulekuid kogu väikesemahulise kalapüügi väärtusahela ulatuses;
- H. arvestades, et ebaühtlane püügi piirangutest kinnipidamine takistab seatud eesmärkide saavutamist ja seab piirangute järgijad selgelt ebasoodsamasse olukorda;
- I. arvestades, et Euroopa Kalandus- ja Vesiviljelusfondi tuleks kasutada nii negatiivsete sotsiaal-majanduslike mõjude leevendamiseks kui ka sektori mitmekesistamiseks;
- J. arvestades, et suurem osa Vahemere kalalaevastikust koosneb väikesemahulise kalapüügi laevadest, mille arvele langeb umbes 84 % Vahemere piirkonna kalalaevadest ja 60 % töökohtadest, ning arvestades, et kuigi mõned laevastikud on märkimisväärselt vähenenud (ehkki erineval määral ELi ja väljaspool Euroopat asuvates riikides), mis avaldab suurt mõju kohalikule majandusele, on suundumused laevade arvu osas jäänud suhteliselt muutumatuks;
- K. arvestades, et enamikus ranniku- ja saarepiirkondades on väikesemahuline kalapüük traditsiooniline kalapüügivorm, see on osa eluviisist ja pakub olulisel määral elatist, mistõttu on vaja konkreetseid meetmeid ja toetust, et see saaks kasvada ja areneda;
- L. arvestades, et kalavarude hea tase tuleb saavutada selleks, et vältida töökohtade kadumist ja säilitada kalandusest sõltuvad olulised majandusvaldkonnad;
- M. arvestades, et lisaks kalandusele mõjutavad Vahemere kalavarusid ja mere elurikkust muu hulgas sellised inimtekkelised probleemid nagu plastireostus, kütusereostus, elupaikade kadumine, mereliiklus, kliimamuutused ja invasiivsete võõrliikide levik;
- N. arvestades, et statistika näitab kalatoodete tarbimise pidevat kasvu koos impordi suhtelise kasvuga;

- O. arvestades, et Euroopa toodete märgistamisel on veel arenguruumi, ning see tõstaks Vahemere kalanduse väärtust, parandaks jälgitavust ja aitaks tõkestada ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki;
- P. arvestades, et toodang on pidevalt vähenenud ja on vaja võtta meetmeid ressursside jätkusuutlikkuse taastamiseks;
- Q. arvestades, et nõudluse järsu vähenemise tõttu kuuluvad kalandus ja vesiviljelus sektorite hulka, mida COVID-19 pandeemia kõige rängemalt tabas;
- R. arvestades, et komisjon on välja pakkunud rea ajutisi ja sihipäraseid meetmeid, et leevendada probleeme, millega mereandide kogukond COVID-19 tõttu silmitsi seisab;
- S. arvestades, et poliitiline ebastabiilsus ja rahutused Liibüas ohustavad reaalset Vahemere lõunaosas tegutsevaid ELi kalureid, nende vabadust ja kalapüügi turvalisust;
- T. arvestades, et sellal, kui ELi kalurid peavad järgima kalavarude kaitse-eeskirju, ei ole teiste Vahemere riikide kalurid kohustatud samu eeskirju järgima, ning see õõnestab varude taastamise püüdlusi ja tekitab ELi kalurite suhtes ebaausat konkurentsi;
- U. arvestades, et Vahemeri soojeneb ülejäänud maailmaga võrreldes kuni 20 % kiiremini; arvestades, et Vahemere kliima- ja keskkonnamuutuste ekspertide andmetel võivad kliimamuutused viia 2050. aastaks kuni 50 % kaubandusliku tähtsusega kalade ja mereselgrootute kohaliku väljasuremiseni;

Seadusandlike aspektide täiustamine

1. palub, et komisjon teeks pärast Vahemere nõuandekomisjoniga (MED-AC) konsulteerimist kindlaks kalavarude taastamise protsessi takistustavad tegurid, sealhulgas analüüsiks GFCMi 2017.–2020. aasta strateegia rakendamist, ning lisaks oma järeldused 2021.–2030. aasta strateegiasse, sellega tagades, et kalavarude taastamiseks võetakse praktilisi meetmeid, sealhulgas kaalutakse vajaduse korral nii seadusandlikke kui ka muid kui seadusandlikke meetmeid;
2. peab vajalikuks tagada praeguste merekaitsealade mõjus tugevdamine ja arendamine ning kalurite kaasamine ettevalmistus- ja juhtimisetappi;
3. rõhutab, et ühise kalanduspoliitika toimimise kohta koostatavasse aruandesse tuleb lisada selliste alade määramise ja tulemuslikkuse hindamine; kutsub GFCMi üles võtma eeskuju edukast Jabuka/Pomo Piti kalavarude taastamise piirkonna näitest;
4. kutsub komisjoni üles tagama mõjusalt juhitud ja ühendatud merekaitsealade rakendamisel kõigile majandussektoritele võrdsed võimalused;
5. nõuab tungivalt, et komisjon tegeleks Vahemere piirkonna riikide vajadustega, pakkudes nendele riikidele teaduslikku ja tehnilist abi piirkondlike ja rahvusvaheliste rahastamismehhanismide kasutamiseks ning kestliku arengu projektide arendamiseks;
6. palub komisjonil hinnata, kas ühise kalanduspoliitika sotsiaalse, majandusliku ja keskkonnaalase jätkusuutlikkuse põhimõtete realiseerimiseks on vaja uusi kalavarude

majandamise kavasad;

7. tuletab meelde ühise kalanduspoliitika eesmärki saavutada hiljemalt 2020. aastaks, et ühegi kalavaru püük ei ületaks maksimaalset jätkusuutlikkust saagikust;
8. märgib murega, et paljude kalavarude seisundi kohta pole endiselt teavet; nõuab jõupingutuste kahekordistamist andmete kogumise parandamiseks, et täiustada vajalike juhtimismeetmete väljatöötamise korda;
9. tuletab meelde, et merestrateegia raamdirektiivi eesmärk on merekeskkonna hea keskkonnaseisundi saavutamine või säilitamine hiljemalt 2020. aastaks;
10. kutsub komisjoni üles kasutama ära edukat näidet seoses hariliku tuuniga, uurima võimalust kehtestada mõne liigi, näiteks merluusi puhul pikemaks ajaks lubatud kogupüügi näitajad ning esitama vastava ettepaneku mitmeaastase kava hindamisel 2024. aastal;
11. tunnistab, et merekaitsealade ja teiste kaitsealade edukus sõltub sellest, kuidas kalurid, rannikukogukonnad ja teised sidusrühmad need omaks võtavad; kutsub komisjoni üles kaaluma vajadust soodustada kalandussektori, sealhulgas väikesemahulise kalapüügi, kohalike kogukondade ja kõigi asjaomaste sidusrühmade aktiivset osalemist merekaitsealade kavandamisel, haldamisel ja järelevalves;
12. kutsub ELi ja selle liikmesriike üles tegema lõppu Vahemerel üksnes paberil eksisteerivatele kaitsealadele, ning looma merekaitsealad osana sidusast võrgustikust, mis hõlmaks tulemuslikult hallatud ja omavahel ühendatud piirkondi, sealhulgas avamere- ja süvamerealadid; tuletab meelde nõuet lõpetada põhjatraalimine enam kui 400 m sügavuses sellistes piirkondades, kus teadaolevalt leidub või võib leiduda ohustatud mereökosüsteeme;
13. kutsub ELi ja liikmesriike üles ühise kalanduspoliitika ja GFCMi alla kuuluvate kalavarude taastamise piirkondade võrgustikku laiendama, eriti seal, kus on selgeid tõendeid kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemate kalade suurte kogumite või koelmute kohta; rõhutab, et ühise kalanduspoliitika toimimise kohta koostatavasse aruandesse tuleb lisada selliste alade määramise ja tulemuslikkuse hindamine; kutsub GFCMi üles võtma eeskuju Jabuka/Pomo Piti kalavarude taastamise piirkonna edukast näitest;
14. peab kahetsusväärseks teaduslike andmete puudumist harrastuskalapüügi kohta; kutsub liikmesriike ja GFCMi üles täielikult hindama harrastuskalapüügi mõju kalavarude majandamisele ja tema panust sellesse, ning lisama need andmed oma majandamiskavadesse;
15. rõhutab seire ja kontrolli ning tulemusliku piirkondliku koostöö tähtsust mere elusressursside haldamisel;
16. kutsub komisjoni üles edendama GFCMi tasandil Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärke ning toetama ookeanide kestlikku majandamist ja kalavarude majandamist piisava rahastamise kaudu;

17. kutsub komisjoni üles tagama, et igale kalavarude suurendamisele suunatud seadusandlikule ettepanekule, mis piirab kalapüüki, eelneks laiaulatuslik mõjuhinnang, et mõõta selle võimalikku sotsiaal-majanduslikku ja keskkonnamõju rannikukogukondadele ning ELi kalandusettevõtete ja tootmisahela tootlikkusele ja konkurentsivõimele, ning et seda hinnangut toetaksid parimad kättesaadavad teaduslikud andmed, mida jagatakse kalandussektori sidusrühmadega;
18. nõuab lisaks, võttes arvesse Euroopa rohelise kokkuleppe ning selle aluseks olevate bioloogilise mitmekesisuse strateegia ja strateegia „Talust taldrikule“ arengut ning nende suurt mõju kalapüügile üldiselt ja eelkõige Vahemere piirkonnas, et eelnevalt hinnataks nende meetmete ja nende rakendamise mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile, pidades silmas Vahemere eristaatust merena, mida jagatakse kolmandate riikidega, kus kehtivad teistsugused eeskirjad;
19. rõhutab, et puuduvad täpsed arvanded selle kohta, millist mõju võivad kalavarudele avaldada muud tegurid peale kalapüügi – näiteks reostus, globaalne soojenemine, võõrliigid, süsivesinike kasutamine, traalimine ja mereveod; rõhutab, et teabe puudumine ei võimalda teha piisavalt asjakohaseid ja mõjusaid otsuseid kalavarude ja mere ökosüsteemide kaitse tagamiseks;
20. palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada, et kõiki seadusandlikke ja muid kui seadusandlikke ettepanekuid jagatakse ühismajandamise mudeli raames kalurite ühendustega, sealhulgas gildidega (*cofradías*);
21. rõhutab, et kõiki tulevase Vahemere kalavarude taastamist edendavaid seadusandlikke meetmeid, mis mõjutavad Euroopa kalandussektori kalandustegevust, tuleks rakendada järk-järgult ja proportsionaalselt sektori tegevussuutlikkusega; rõhutab lisaks, kui tähtis on tagada, et ükski tulevane seadusandlik ettepanek ei paneks Euroopa kalandussektorile ja eelkõige väikesemahulisele kalapüügile liigset bürokraatlikku ja rahalist koormust;
22. toonitab, et ükski Vahemere kalavarude kaitseks ja taastamiseks tehtav seadusandlik algatus ei tohiks piirduda üksnes kalandustegevust piiravate meetmetega, vaid peaks käsitlema probleemi terviklikult ja käsitlema ühiselt kõiki kalavarude ammendumisega ähvardavaid ohtusid;
23. rõhutab vajadust võtta vastu õigusakte ökosüsteemipõhise käsitluse alusel, mida saab kasutada kõigi kalavarude mõjutavate vastasmõjude kindlakstegemiseks ja analüüsimiseks, võttes arvesse mitte ainult kalandustegevust, vaid ka muid tasakaalu mõjutavaid tegureid ja uute invasiivsete liikide esinemist;
24. rõhutab Vahemeres tegutsevate väga eakate kalalaevastike (nii laevade kui ka laevamootorite) uuendamise võimalikku positiivset mõju, kuna see vähendaks nende keskkonnamõju ja CO₂ heidet ning parandaks laevade kütusetõhusust ja ohutust ja töötingimusi pardal; tuletab meelde, et Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi (EMFAF) käsitlev kokkulepe hõlbustab selleks toetuste andmist;
25. kutsub komisjoni üles kaitsma kogu kalandussektori ja selle tootmisahela konkurentsivõimet ja kestlikku arengut kalandustoodete väärtuse suurendamise ning märgistamise ja jälgitavuse parandamisega ning pöörates erilist tähelepanu meetmetele,

millega tagatakse imporditud toodete vastavus Euroopa standarditele;

26. kutsub nõukogu ja komisjoni üles hindama positiivselt Euroopa Parlamendi seisukohta määruse (EÜ) nr 1005/2008 (ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi määrus) käimasoleval läbivaatamisel ning eelkõige seoses parlamendi ettepanekuga kehtestada teatavatel tingimustel kaitsemeetmed, mille kohaselt peatatakse ajutiselt kalandus- ja vesiviljelustoodete soodustariifid ELi mittekuuluvatele riikidele, kes ei tee piisavalt koostööd ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi tõkestamisel;
27. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid parandaksid kõigi mereandide valmistatud toodete märgistamist ja jälgitavust, et anda tarbijatele selgemat teavet toote päritolu, liigi ja muude aspektide, näiteks tootmisviiside ning püügi- ja töötlemisstandardite kohta, sealhulgas väljastpoolt ELi imporditud toodete puhul;
28. kutsub kalandus- ja merendusküsimuste eest vastutavat volinikku üles looma konsultatsiooniorgani, kuhu kaasataks ELi mittekuuluvad Vahemeremaad, et vähendada kõlvatut konkurentsi ning tagada Euroopa kaluritele ja sektoris töötavatele naistele võrdsed võimalused;
29. kutsub liikmesriike üles võitlema ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu kalapüügi ning seire- ja kontrollitegevuse läbipaistvuse suurendamise teel;
30. kutsub liikmesriike üles parandama kalanduskontrolli suutlikkust ning Euroopa Kalanduskontrolli Ameti (EFCA) abiga hõlbustama liikmesriikide vahel parimate tavade ja eesmärkide vahetamist lühiajalisel taktikalisel tasandil;
31. nõuab tungivalt, et Vahemere-äärsed liikmesriigid looksid üleekspluateeritud mereökosüsteemide kaitsmiseks viivitamata täiendava arvu GFCMi püügikeelualasid, võttes parimate tavade näitena eeskujuks Jabuka/Pomo Piti püügikeeluala;
32. palub komisjonil kaaluda piirkondliku koostöö hoogustamise vahendina võimalust integreerida kalandus ELi naabruspoliitikasse;
33. nõuab, et ühise kalanduspoliitika nõuetekohase kohustusliku rakendamise eesmärk peaks olema saavutada ökoloogilise, majandusliku ja sotsiaalse kestlikkuse sobiv tasakaal;
34. kutsub komisjoni üles analüüsima kohalikke kogukondi ja Vahemere kalandussektorit puudutavaid sotsiaal-majanduslikke ja keskkonnaandmeid, et hinnata COVID-19 kriisi mõju tööstusele ja kalavarudele, ning võtma seda hinnangut arvesse tulevaste otsuste tegemisel;
35. kutsub komisjoni üles kasutama seda analüüsi poliitikameetmete väljatöötamisel, teaduskoostöö hõlbustamisel ja koostöö tegemisel kõigi osalejatega kogu Vahemere piirkonnas, sealhulgas nii ELi kui ka ELi mittekuuluvate rannikuriikidega, et hinnata ja vältida võimalikke vaidlusi rahvusvahelistes vetes ohustatud aladel paiknevate samade mere elusressursside püügiga tegelevate laevastike vahel;
36. palub komisjonil analüüsida harrastuskalapüügi sotsiaalset, majanduslikku ja keskkonnamõju ning mõju kalavarudele, ning järgnevalt tugineda kõigi võimalike

meetmete võtmisel sellele analüüsile;

37. nõuab tungivalt, et liikmesriigid kasutaksid nõuetekohaselt EMKFi vahendeid, et kooskõlas EMKFi eeskirjade ja sätetega hüvitada väikesemahulise kalapüügiga tegelejatele kaitsemeetmete tõttu püügitegevuse ajutisest peatamisest tingitud kulud;
38. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama võimalusi, mida pakuvad ühine majandamine ning ökosüsteemipõhine, kohanduv ja ennetav majandamine, lõppeesmärgiga saavutada kalavarude kestlik majandamine, mis põhineb püügikoormuste jälgimisel ja Vahemere kalapüügi selektiivsuse tagamisel;

Kuidas leevendada muu majandustegevuse ja muude survegurite mõju kalavarude taastumisele

39. väljendab heameelt GFCMi tasandil alates 2017. aastast tehtud töö üle, mille eesmärk on töötada välja ja võtta vastu strateegiad, et leevendada kliimamuutuste võimalikku mõju kalandusele;
40. kutsub liikmesriike üles võtma vastu laevade minimaalset ankurdamiskaugust ja liikumisteid reguleerivaid eeskirju, millega keelatakse suurte eralaevade ankurdamine ja sildumine vähem kui 300 meetri kaugusel rannajoonest ja kaitsealustes elupaikades, kuna neil on ränk mõju sellistele hapratele ökosüsteemidele nagu *Posidonia oceanica* niidud;
41. kutsub komisjoni üles avaldama uuringut, milles käsitletakse mitmesuguste inimtegevuste ning maal ja merel asuvate saasteallikate mõju kalavarudele ja mereökosüsteemidele;
42. juhib tähelepanu sellele, et Vahemere kalavarude hindamiseks ja teadusuuringuteks napib vahendeid, eelkõige töötajaid;
43. kutsub liikmesriike üles rahastama uute teadlaste koolitamist;

Andmete kogumise ja teadusuuringute tõhustamine

44. rõhutab vajadust edendada Vahemeres väikesemahulist rannapüüki ja vähese mõjuga püügiviise, muu hulgas kohustada liikmesriike vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 17 eraldama nende jaoks seal, kus on kehtestatud lubatud kogupüügid, suhteliselt rohkem püügivõimalusi;

Ettevõtjatele otsustusprotsessides ja andmete kogumisel suurema osakaalu andmine

45. palub komisjonil koostada Vahemere kalavarude vähenemisest tingitud sotsiaalsete ja tööhõivemõjude majanduslik analüüs, et leida sobivad toetusmeetmed, millega tagada võrdne ja õiglane üleminek vähese mõjuga püügiviisidele;
46. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et nii andmete analüüsimisel kui ka sellest tuleneda võivate meetmete puhul saaks kasutada EMKFi vahendeid kestlikkuse ja innovatsiooni toetamiseks ning sektori mitmekesistamiseks;
47. nõuab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste, teadusinstituutide ja kohalike ettevõtjate

suuremat kaasamist selektiivse kalapüügi seotud andmete kogumisse tihedas koostöös kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteega (STECF);

48. nõuab selektiivsemate püügivahendite ja mereprügi kogumise meetodite väljatöötamisega seotud heade tavade vahetamist ja innovatsiooni ning kalurite tunnustamist mere kaitsjatena, selleks et aidata kaasa tervislikuma ja puhtama merekeskkonna kujundamisele;
49. rõhutab, et mis tahes Vahemere kalavarude taastamise eesmägi täielik saavutamine ja Euroopa seadusandjate poolt vastu võetud eeskirjade nõuetekohane rakendamine sõltub kalandussektori tulemuslikust osalemisest;
50. kutsub komisjoni üles parandama ja süvendama koostööd ja dialoogi rannikukogukondade nõuandekomisjonide, kalurite ja töötajatega, võttes nõuetekohaselt arvesse nende seisukohti ja arvestades kalurite, sektoris töötavate naiste ning asjaomaste kutseorganisatsioonide ja vabaühenduste tähtsust rakendatavate eeskirjade koostamisel ja otsustusprotsessides;
51. nõuab tungivalt, et liikmesriigid võimaldaksid luua kohaliku tasandi kalandustegevuses ühise majandamise mudelid, mis põhinevad asjaomaste sidusrühmade osalemisel, konsulteerimisel ja ühisel otsustusprotsessil; märgib, et sellised majandamiskavad eeldavad saakide põhjalikku seiret, selleks et tagada varude kestlik kasutamine ning eri laevastikuosade vaheliste erinevuste tasandamiseks tagada kalandussektori sotsiaal-majanduslike tingimuste õiglane tasakaal;
52. rõhutab, et ühise majandamise mudelite aluseks on ökosüsteemi teenuste säilitamine ja kasutatud ökosüsteemide säilitamine nende kaitsmise kaudu, mis tähendab kalanduses ökosüsteemipõhise käsitluse kohaldamist ja kohandatud majandamist koos alalise teabe-, analüüsi- ja tegevussüsteemi loomisega, mis hõlmab pidevat õppimist, pidevat tagasisidet ja paindlikku otsuste tegemist;
53. väljendab heameelt 2018. aasta tegevuskava vastuvõtmise üle, mille eesmärk on tagada piirkonnas väikesemahulise kalapüügi ja merekeskkonna kestlik tulevik, ning platvormi „Väikesemahulise kalapüügi sõbrad“ käivitamise üle;
54. rõhutab, et kõik kaitse-eesmärgid peaksid lähtuma parimatest saadaolevatest teaduslikest nõuannetest;

Õigusriigi põhimõtete järgimise tagamine

55. mõistab hukka jätkuvad mereõiguse rikkumised Vahemeres, sealhulgas inimröövid, laevade rekvireerimine, ebaseadusliku vangistamine, hirmutamise, kontrollimeetmed, ahistamine, rünnakud ja ebaõiglasel kohtuprotsessid liidu kalurite suhtes lihtsalt selle eest, et kalurid tegid oma tööd, kusjuures sellega eiratakse selgelt rahvusvahelisi inimõiguste alaseid kohustusi;
56. kutsub komisjoni üles analüüsima Vahemeres kujunenud olukorda ja kaaluma võimalust kehtestada Euroopa meremeeste ja laevade kaitseks mingisugune tegutsemiskord;
57. kutsub komisjoni üles alustama dialoogi nende Põhja-Aafrika riikidega, kes ei järgi

ÜRO mereõiguse konventsiooni ning GFCMi tegevuspoliitikat ja otsuseid, ning tagama kõigile ELi kaluritele ohutuse ja võrdsed tingimused;

58. kutsub komisjoni üles ergutama ühiseid jõupingutusi naaberriikidega, et hõlbustada piirkondlike kalandusorganisatsioonide sõlmitud kokkulepete täitmist ning osalemist kalavarude heas majandamises ja taastamises;
59. palub komisjonil oma ametite kaudu tõhustada ELi territoriaalvete jälgimist, et avastada ELi territoriaalvetes ja merekaitsealadel ebaseaduslikult kala püüdvaid kolmandate riikide laevu ning muuta ELi kalurite töötingimused turvalisemaks; rõhutab, et selleks on väga tähtis tagada neile ametitele piisav rahastamine ja tööjõud;
60. kutsub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles tõhustama Vahemere lõunaosas liidu tegevust rahvusvahelise õiguse, turvalisuse ja õigusriigi põhimõtete kaitseks;
 - o
 - o o
61. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SELETUSKIRI

I / Sissejuhatus

Kalatarbimine (kilogrammides inimese kohta aastas) on jõudnud uute rekorditeni, mis näitab taas, et kalandus on strateegiline majandus- ja kaubandusvaldkond, mille püsijäämine peab olema igati tagatud ja kaitstud, nii et see saaks rahuldada üha kasvava elanikkonna vajadusi.

Vahemeri on aastatuhandeid toetanud rannikualade elanikke ja sellega piirnevate riikide majandust. Seega on see ka üks kõige intensiivsema kalapüügiga meresid, mille püügitas vöib teatud põhjalähedaste liikide puhul ulatuda 80 %-ni.

Konkreetsete kalavarude vähenemine on aga tingitud ka muudest keskkonnateguritest. Kalandusele ja selle ökosüsteemidele avaldavad survet ja nende seisundit halvendavad mitmed eri tegurid nagu reostus, kliimamuutused, süsivesinike kasutamine, traalimine ja merelaevandus.

Esitatud põhjustest lähtudes on väga vajalik kalavarude hoolikas majandamine, mis hõlmab erivahendeid kalavarude ettenähtud taseme tagamiseks, kui tahetakse vältida nende järkjärgulist kadumist ja ressursside pidevat vähenemist, millel on negatiivne mõju majandusele, tööhöivele ja keskkonnale.

Kuigi kalade toiduks tarbimine on positiivne nähtus, on kalavarude vähenemine ja raskused Vahemere teatavate varude taastamisel selle negatiivsed küljed, mis nõuavad täpset analüüsi, et leida lahendused, mille abil pakkuda kalapüügist sõltuvatele inimestele piisavat elatustaset, võttes ühtlasi arvesse rannalähedast püüki ja sotsiaal-majanduslikke aspekte.

Kalandussektori tähtsust näitab selle kaasamine peaaegu kõigisse komisjoni erinevatesse rakenduskavadesse, näiteks hiljutisse algatusse „Talust taldrikule“, millega kehtestatakse kestliku arengu strateegilised suunised, et parandada sektori kestlikkust ja konkurentsivõimet.

Komisjoni kavatsus kehtestada kõrged keskkonnastandardid on positiivne ja igati tervitatav, kuid seda ei tohiks teha impordi suurendamise ja ELi toidutoodangu vähendamise hinnaga.

II / Praegune olukord ja selle mõju kalandussektorile

Teadusringkondades leitakse, et valdava osa Vahemere kalavarude intensiivne kasutamine ületab nende bioloogilise potentsiaali (kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee, 2020¹⁵). Uuring ei hõlma siiski kõiki populatsioone; seetõttu on tungiv vajadus see teaduslike teadmiste puudujääk kõrvaldada, et teha kalavarude kestliku majandamise osas õigeid otsuseid.

Ühine kalanduspoliitika peab olema kooskõlas liidu keskkonnaalaste õigusaktidega, eelkõige hea keskkonnaseisundi saavutamise eesmärgiga, kuid seejuures tuleb tagada laevastike kasumlikkus ja sellega kaasnevad majanduslikud, sotsiaalsed ja tööhöivealased hüved. Mõnedes riikides on laevade ja meeskonnaliikmete arv viimase 20 aastaga poole võrra kahanenud, tootmine on vähenenud üle 50 % ja asendunud impordiga, mis praegu väikeste

¹⁵ Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF), *Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy* (Ühise kalanduspoliitika tulemuslikkuse jälgimine, STECF-Adhoc-20-01. Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, Luxembourg, 2020, ISBN 978-92-76-18115-6, doi:10.2760/230469, JRC120481.

pelaagiliste ja põhjalähedaste liikide puhul katab umbes 85 % nõudlusest.

Tuleb luua tingimused, et ressursside kaitse ja ettevõtjate elujõulisus eksisteeriks koos ja käiksid käsikäes, et mitte nullida seniseid saavutusi.

Täiusliku tasakaalu tagamine keskkonnavalase, majandusliku ja sotsiaalse kestlikkuse vahel võib tunduda teostamatu, kuid see peab olema igasuguse merekeskkonda ja ettevõtjaid mõjutava poliitika peamine eesmärk.

III / Kehtiv õigusloomesüsteem

Ühise kalanduspoliitikaga tagatakse kalandus- ja vesiviljelustegevuse püsimine ning samal ajal kehtestatakse ökoloogilise kestlikkuse nõuded, et tagada majanduslikud, sotsiaalsed ja tööhõivealased hüved ning toiduvarude kättesaadavus.

Sellise ELi toimimise lepingule (artikkel 39) tugineva käsitlusega püütakse parimate saadaolevate teaduslike soovitude põhjal saavutada tasakaal kalavarude majandamise ja mereressursside kaitse vahel. Vahemere piirkonnas toimub rahvusvaheline kalandusalane koostöö eelkõige Vahemere üldise kalanduskomisjoni egiidi all, mille puhul on tegemist piirkondliku kalandusorganisatsiooniga, milles EL on lepinguosaline. Vahemere üldise kalanduskomisjoni vastuvõetud soovitused on siduvad.

Ühises kalanduspoliitikas kohaldatakse kalavarude majandamisel ettevaatusprintsipiil põhinevat käsitlust ning eesmärk on tagada, et mere eluselusressursside kasutamisel taastatakse püütavate liikide populatsioonid ja hoitakse need maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.

ELi tasandil kasutatakse kalavarude majandamisel erinevaid lähenemisviise. Mõned reeglid, näiteks need, mis puudutavad kalanduskontrolli süsteemi ja riikide laevastike püügivõimsuse ülemmäärasid, kehtivad kõikjal; teised on mõeldud piirkondlike või kalandustegevusega seotud rakenduste jaoks. Määrus (EÜ) nr 1967/2006 („Vahemere määrus“) on üks peamisi ELi õigusraamistikke piirkonna kalavarude majandamiseks ning sellega kehtestatakse rida tehnilisi meetmeid, näiteks seadmete tehnilised kirjeldused ja püütavate kalade alammõõdud (eelkõige 9 cm anšoovisel ja 11 cm sardiinil). Määrust muudeti, et see vastaks 2013. aasta ühise kalanduspoliitika põhimäärusele.

IV / Lahendus ja ettepanekud

Kalapüük ei ole meresid mõjutavate probleemide ainuke põhjus. Seetõttu on vaja tõeliselt ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, mille najal analüüsida kõiki kalavarudele avalduvaid vastasmõjusid.

Üldistes huvides ning samas ressursside kaitseks ja ettevõtjatele kasumlikkuse tagamiseks tuleb kõik välja antud määrused ühtlustada, et püügitegevust lihtsustada ja mitte tekitada kaluritele lisakoormust.

Rohkem kui aasta pärast määruse jõustumist on vaja viivitamata teaduslikult uurida kõnealuste varude seisundit, et saada andmeid rakendatud piirangute tulemuslikkuse kohta ja kontrollida, kas kalapüük on peatatud.

Väga tähtis on rohkem kaasata ettevõtjaid otsustusprotsessidesse ja keskenduda järgmistele küsimustele:

- sidusrühmade suurem kaasamine ja ühine haldustegevus;
- teaduslike andmete võrdlemine sidusrühmade teadmistega;

- paremad teadmised harrastuskalapüügist ja selle parem haldamine.

Kui iga kord arvestada ainult keskkonnateabega, on oht, et eiratakse mõningaid väga olulisi küsimusi, näiteks püügitegevuse piiramise sotsiaal-majanduslikku mõju. Seepärast tuleks teostada kogu kalandussektori ja ettevõtjate keskkonna- ja majandusandmete võrdlev analüüs; see võiks anda olukorrast terviklikuma ülevaate ja parandada meie suutlikkust õigeaegselt avastada kriitilised probleemid, mis tuleb lahendada.

V / Vastastikkuse põhimõtte ja õigusriigi põhimõtete tagamine

Enamik Vahemerel tegutsevaid kalalaevu on pärit kolmandatest riikidest.

Vahemereäärsed riigid on allkirjastanud mitmeid konventsioone ja lepinguid ja seda mitte ainult kalavarude majandamise ja kaitsmise kohta, kuid neid jõustatakse väga erineval määral ja nende sätted on mõnikord omavahel vastuolus.

Vahemere piirkondliku kalavarude majandamise organisatsioonina toimib Vahemere üldine kalanduskomisjon (GFCM). Selle organisatsiooni peamine eesmärk on edendada mere elusressursside arengut, kaitset, ratsionaalset majandamist ja parimal viisil kasutamist ning samal ajal vesiviljeluse kestlikku arengut Vahemerel, Mustal merel ja nendega piirnevates vetes.

Samamoodi on projekti MedFish4Ever eesmärk ambitsioonikate meetmete ja eesmärkide abil suurendada Vahemere kalavarusid, mis eeldab kalandussektori majandamise ja juhtimise tõhustamist.

Eeldused sisuliseks ja tulemusliku koostööks Vahemere kalavarude majandamisel on hästi teada ja selgelt määratletud.

Selleks, et ELi laevastikelt nõutavad jõupingutused (sealhulgas nende majanduslikku tasuvust vähendavad püügipiirangud) ei oleks asjatud, on vaja, et kõik lepingutele alla kirjutatud riigid neid järgiksid ja teostaksid pidevat järelevalvet oma laevastike tegevuse üle.

Montego Bays allkirjastatud ÜRO mereõiguse konventsiooni artikli 4 kohaselt on kõigil riikidel õigus määrata oma territoriaalvete ulatuseks kuni 12 meremiili. Mõned riigid kehtestavad meelevaldselt enam kui kaks korda laiemad territoriaalvete piirid, tekitades sellega väga reaalseid ohuolukordi.

Vahemerega piirnevate ELi riikide rannikuvettesse tungivad pidevalt teiste riikide kalapaadid, mis lähenevad kuni 3 miili kaugusele rannikust. Nõnda mitte üksnes ei hävitata mõjutatud riikide kalavarusid, vaid takistatakse ka täielike püügiõigustega kalurite tavapärase tegevust.

VI / Järeldused

Väga tähtis on pidevalt koguda ja ajakohastada varude seisundit kajastavaid teadusandmeid ning vahetult kaasata sellesse tegevusse kohalikud ja piirkondlikud osalejad, kes saavad varude ja püügipiirkondade seisundit pidevalt jälgida. Selline hästi struktureeritud koordineerimine kaitseb ülalt alla suunatud reguleeriva lähenemisviisi kasutamise eest. Sama oluline on vajadus võtta arvesse kõiki eri liiki andmeid tervikliku käsitlemise abil, mille puhul võetakse arvesse kõiki mere seisundit mõjutavaid tegureid.

Säästev kalapüük tähendab seda, et tagatakse kogu kalandussektori ja kogu tootmisahela kestlikkus ning järgitakse ühist eesmärki luua asjaomaste territooriumide jaoks sotsiaal-majanduslikke hüvesid.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	16.6.2021
Lõpphääletuse tulemus	+: 27 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Maria da Graça Carvalho, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, João Ferreira, Søren Gade, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, France Jamet, Predrag Fred Matic, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Peter van Dalen, Emma Wiesner, Theodoros Zagorakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Manuel Bompard, Raffaele Stancanelli, Annalisa Tardino

NIMELINE LÖPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

27	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Raffaele Stancanelli
ID	Rosanna Conte, France Jamet, Annalisa Tardino
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik, Theodoros Zagorakis
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Isabel Carvalhais, Giuseppe Ferrandino, Predrag Fred Matić, Manuel Pizarro
The Left	Manuel Bompard, João Ferreira
Verts/ALE	Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

0	-

0	0

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu